

با توجه به برگزاری کنگره تاسیس
حزب "نو بنیاد" در هفته آینده،

بولتن کارگری
منتشر نمی شود

بولتن کارگری

(کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

**اسپانیا ۱۵ آوریل؛
اعتراض گسترده به
وضعیت بازنشستگان**

صفحه ۴

تحلیل هفته

دستمزد، مرکز چالش رژیم در مقابل کارگران

صادق کار

مذاکرات شورای عالی کار این بار نیز در پشت درهای بسته انجام شد و جزئیات آن به واسطه نگرانی از واکنش کارگران و تأثیراتی که ممکن بود این واکنش ها روی تصمیم شورا بگذارد، پنهان نگاه داشته شد و گاهی هم که اظهار نظری در این خصوص می گردید، بسیار مبهم و متناقض بود و بر ابهامات می افزود.

سال گذشته برای نخستین بار شورای عالی کار نتوانست تا قبل از پایان سال در مورد میزان افزایش دستمزد ها تصمیم بگیرد. این شورا تنها توانست در نهایت روی افزایش دستمزد حداقل بگیران به میزان ۱۹٫۸ درصد تصمیم بگیرد و آن را مصوب کند. اما تصمیم گیری در مورد میزان افزایش دستمزد در سایر سطوح مزدی را به فروردین موکول کرد.

فاصله حداقل دستمزد با هزینه های حداقلی زندگی عمیق است و افزایش ۱۹٫۸ درصدی، فقط می تواند قدرت خرید از دست رفته کارگران در سال گذشته را جبران کند.

سال دشوار، پر فراز و نشیب ۹۶ پایان یافت اما تکلیف دستمزد سال ۹۷ کارگران نیمه کاره ماند و به فروردین همین سال موکول شد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

کشوری تابع توازن نیرو و ابزار و امکاناتی است که هر یک از طرفین در اختیار دارند. در ایران این توازن بواسطه سرکوب سندیکاها و احزاب کارگری به سود صاحبان کار و سرمایه بهم خورده و همه ابزار و امکانات دفاعی کارگران را از بین برده اند و به کارگران اجازه داده نمی شود که خودشان را به وسایل دفاعی لازم از حقوق شان تجهیز کنند. در مقابل کارفرمایان و سرمایه داران از همه امکانات لازم از حزب و اتحادیه و رسانه گرفته تا قدرت دولتی برخوردارند و به کمک آنها می توانند به راحتی دستمزدها را پایین نگه دارند، قوانین کار را به سود خودشان تغییر دهند و کارگران را سرکوب کنند. پیداست که در چنین شرایطی نباید توقع داشت که شورای عالی کار، دولت، مجلس و ... که همگی در اختیار سرمایه داران هستند سطح دستمزدها را افزایش دهند و یا بی طرف عمل کنند. افزایش واقعی دستمزد بدون بر هم زدن این توازن یک طرفه از طریق سازمان بایستی نیرومند و متشکل شدن در اتحادیه ها، احزاب کارگری و شرکت در فعالیت های سیاسی و متحد شدن کارگران با جریان های اجتماعی، مترقی و فشرده شدن صفوف نیروهای چپ و عدالت خواه میسر نیست. نیروهای مدافع نظام نا عادلانه و استبدادی از لحاظ تعداد، اقلیت کوچکی بشش نیستند با این وجود به خاطر این که سازمان یافته هستند و نهادهای قدرت را به همین واسطه به دست آورده اند، می توانند اکثریت جامعه را از حق و حقوق شان محروم و سیستم باب میل خودشان را بر اکثریت مردم تحمیل کنند. اکثریت جامعه هرگاه متشکل شوند به آسانی می تواند این اقلیت کوچک زیاده خواه، مستبد و مخرب را سر جایش بنشانند.

دستمزدی حتی اگر قطعی شود، با احتساب نرخ تورم واقعی کنونی و رشد آن در سال جاری موجب کاهش ۳ درصد دستمزد غیر حداقل بگیران می شود، و در خوش بینانه ترین حالت، دستمزد حداقل بگیران را ثابت نگه می دارد. بدین ترتیب همان طور که انتظار هم می رفت، برنده مذاکرات مزدی امسال نیز کارفرمایان هر دو بخش دولتی، خصوصی و دولت حامی شان بودند که توانستند بخشی از دستمزدها را ثابت و بخش دیگری را حتی ۳ درصد کمتر از تورم پائین بیاورند.

یکی از دلایل نیمه کاره ماندن تکلیف دستمزدها و موکول شدن آن از اسفند به فروردین بخاطر این بوده که جای مانور باز بماند که اگر عکس العمل تندی از طرف کارگران شد، بتوانند در تصمیم های شان تعدیل متناسب با حجم اعتراض ها انجام دهند که البته این خود به خاطر دل واپسی از تکرار خیزش مردمی دی ماه است.

تن ندادن به افزایش واقعی دستمزدها و تکرار رویه سال های گذشته نشان داد که دولت از خیزش دی ماه ۹۶ که ریشه در فقر، بی عدالتی و اعتراض های کارگری و ستم گری دولت اسلامی دارد، درس لازم را نگرفته و به آسانی راضی به تجدید نظر در رویکردهای عدالت ستیزانه شان نیستند؛ حتی خامنه ای که در بحبوحه خیزش دی ۱۳۹۶ به صحنه آمد و به منظور آرام کردن مخالفان و معترضان وعده رفع بی عدالتی ها را داد، در سخنرانی نوروزی اش حرفش را پس گرفت و منکر بی عدالتی، فقر و فلاکت کم سابقه ای که گریبان مردم را گرفته شد.

مبارزه بر سر دستمزد یکی از مهمترین عرصه های مبارزاتی بین نیروی کار و صاحبان سرمایه است و کم و کیف و سطح دستمزد در هر

در نهایت شورا در ۲۷ اسفند مزد اسمی حداقل بگیران را با ۱۹،۸ درصد افزایش از ۹۳۰ هزار تومان در ماه به یک میلیون و ۱۱۴ هزار و ۱۴۰ تومان افزایش داد، اما در مورد سایر سطوح مزدی صحبت از یک افزایش ۱۲ درصدی است که البته هنوز قطعی به نظر نمی رسد.

علی خدایی یکی از نمایندگان به اصطلاح کارگری در شورای عالی کار، پس از اعلام این تصمیم شورای عالی کار مدعی شد که گویا این افزایش گامی به پیش برای کارگران است و قدرت خرید از دست رفته کارگران در سال گذشته را به آنها بر می گرداند! او در حالی چنین ادعایی را مطرح می کند که حداقل هزینه سبد خانوار بنا به برآورد شورای عالی کار ۲،۶۷۰ میلیون و حداقل هزینه خانوار شهری تا ۵ میلیون تومان در ماه از طرف کارشناسان مستقل برآورد می شود. او مبلغ افزوده به دستمزد حداقل بگیران را بیش از دو برابر نرخ تورم سال ۹۶ خواند و با این استدلال در واقع کوشش کرد تصویر وارونه ای از واقعیت را به خورد کارگران بدهد. اما نیک که بنگریم نتیجه مذاکرات مزدی برای کارگران حتی بدتر از سال گذشته بوده است.

چرا که نرخ تورم رسمی در ایران همیشه کمتر از آن چه وجود دارد، اعلام می شود و خود علی خدایی این را بهتر از دیگران می داند، ولی به عمد از روی آن می گذرد تا به نتیجه دل خواهش اعتبار ببخشد و در توجیه سیاست های ضد کارگری حکومت اسلامی خاک بر چشم کارگران و مردم بیاشد.

از طرف دیگر نرخ تورم در سال جاری بنا به برآوردهای کارشناسان مستقل حداقل به ۱۵ درصد خواهد رسید و در نتیجه آن افزایش اسمی ۱۲ درصدی به سایر سطوح

چارچوب قانونی برای "اتحادیه های صنفی اتیوپی" در یک دیدگاه تاریخی بخش پنجم

۱۹۳۵: نظامیان و مهاجران ایتالیایی در حال ترک اتیوپی

مهاری ریدای

ترجمه گودرز

مجله حقوق، عدالت اجتماعی و توسعه جهانی LGD ژوئیه ۲۰۱۲

ادامه دیباچه

عامل دیگر که باید در نظر داشت آنست که اریتره که از ۱۸۹۰ تا ۱۹۴۶ مستعمره ایتالیا بود از طریق تصمیم سازمان ملل در سال ۱۹۵۰ در یک رابطه فدرالی با اتیوپی در آمد که بخشی از توافقنامه کنفرانس صلح پاریس در سال ۱۹۴۶ بین متفقین و ایتالیا برای سرنوشت مستعمرات ایتالیا بود. در ادامه این ترتیبات فدرالی، اتیوپی در سال ۱۹۵۲ طبق فرمانی اریتره را به عنوان عضو فدرالی به مالکیت امپراتوری خود ملحق ساخت. در تحت حاکمیت استعماری ایتالیا، کارگران اریتره بالنسبه امکانات بهتری از اتیوپی برای تشکیل اتحادیه در اختیار داشتند که در اتحادیه های صنفی قانونی از سال ۱۹۴۰ ظهور یافته بود. در مقام مقایسه با اتیوپی، توسعه صنعتی و روابط صنعتی در اریتره به دلیل حضور طولانی و بی وقفه استعمار ایتالیا پیشرفته تر بود. در نتیجه از نظر سیاسی مناسب تر بود تا روابط کارگری اریتره که در دوران استعمار بدست آمده بود همچنان در دوران تابعیت فدرالی اتیوپی حفظ شود.

علاوه بر این در مناطق داخلی اتیوپی هم افزایش تعداد کارگران محسوس بود، و تمرکز جغرافیائی بدلیل تاسیس و توسعه صنایع پارچه بافی، نوشابه و کارخانجات تولید قند طبیعتا موجب افزایش تعداد کارگران شده است. گرچه تعداد کارگران با ملیت اتیوپیائی در آن زمان بیش از پنجاه هزار نفر نبود، اما تمرکز آنها در فاصله کمی از خط آهن آدیس آبابا به دیر دعوا که یک کریدور اقتصادی به حساب می آمد چشمگیر بود، چراکه در این کریدور وجود شبکه های مخابرات و نیروی برق مطمئن بود.

این تمرکز جغرافیائی از سوی دیگر این امکان را برای تشکل های کارگری فراهم می کرد که راحت تر بتوانند بر دولت برای تامین نیاز های طبقه کار فشار وارد نمایند. از اینرو می توان گفت که ادغام حقوق کارگران در متمم قانون اساسی توجیه ملی و بین المللی داشت.

متمم قانون اساسی مصوب سال ۱۹۵۵ یک فصل کامل را به حقوق و وظایف ملت اختصاص داد. در میان حقوق مصرحه که به حقوق کارگران مرتبط بود "آزادی بیان"، "حق تجمع صلح آمیز"، و حق "پیوستن به و تأسیس انجمن ها و مؤسسات قانونی" بود. اما در نوشته های باهرو میخوانیم که در نظر گرفتن "اصولی درباره حقوق بشر و آزادی بیان و اجتماع" در قانون اساسی تنها به عنوان فرمالیته مورد توجه بود چرا که در هر جا به آن شروطی مانند "در محدوده قانون" و "به شرط مطابقت با قانون" به آن اضافه شده است. به نظر باهرو این اقدام بنوعی تمرین بهبود چهره دولت در انظار عمومی و اقناع نهاد های بین المللی را در مد نظر داشت، بجای آن که صرفاً نگران تامین حقوق و احترام به حقوق بشر باشد.

اکثر مواد قید شده در قانون اساسی، اما، با افزودن عبارت "در تطابق با موازین قانونی" آمده است. این به نحوی بر ضرورت تصویب قوانین جدیدی که این حقوق را تبیین نماید، پا می فشارد. در نتیجه متمم قانون اساسی لازم بود که با تصویب سلسله قوانین جدید پیگیری شود که جزئیات تشکیل اتحادیه ها را از نظر تعداد حداقل اعضا، آئین نامه ثبت آنها و سازمان مسئول برای ثبت اتحادیه ها و نظارت بر آن را مشخص نماید. فلذا در عمل تا تصویب قانون روابط صنعتی در سال ۱۹۶۳ هیچ معیاری برای استفاده از این حقوق در قانون اساسی موجود نبود. باید پذیرفت که قبل از ۱۹۶۳، قوانین مدنی مصوب ۱۹۶۰ هم موادی درباره تشکیل انجمن ها و مؤسسات جامعه مدنی داشت، گرچه در مورد تشکیل اتحادیه های صنفی و یا به منظور مذاکره جمعی در مسیر منافع کارگران بکار نرفته بود.

بطور خلاصه باید گفت که متمم قانون اساسی مصوب ۱۹۵۵ گام مهمی بجلو در توسعه حقوق کارگران بود اما از محدودیت های آن نیز نباید چشم پوشی نمود. همان طور که در بالا ذکر شد، مواد متمم قانون اساسی آئین نامه ها و مقررات ضروری برای اجرائی ساختن آزادی تشکل های صنفی را با خود نداشت که باعث شد اجرای این حقوق در عمل سالها به تعویق بیافتد. آنها آزادی تجمع و حق تشکل را برسمیت شناختند اما انرا منوط به مقررات قانونی ساخته بود که هنوز تا هشت سال بعد هم بطور طبیعیاً به عمد آماده نبود. همین موضوع قصد بنیانی و نیت امپراطور را برای برسمیت شناختن این آزادی زیر سوال برد و همان گونه که باهرو می گوید شک و تردید هایی را در باره واقعیت تمایل سیاسی او تشدید نموده بود.

در نتیجه کارگران تصمیم گرفتند تا بطور غیابی و مخفیانه جلساتی را برای نحوه مذاکره با کارفرمایان و مقابله با آنان تشکیل دهند. بطور مثال در سال ۱۹۶۱ رهبران جمع های کارگری یازده کمپانی مخفیانه در آدیس آبابا گردهم آمدند تا استراتژی مشترکی برای یک جبهه مشترک تبیین نمایند. در دنباله این تصمیم گیری ها چندین اعتصاب خودانگیخته و تظاهرات اعتراضی در کمپانی های بزرگتر بوقوع پیوست. جدی ترین اعتصاب در این میان یک ماه طول کشید و به دعوت کارگران شرکت راه آهن فرانکواتیوپی شکل گرفت. خصلت زیرزمینی و تکراری این نوع اعتصابات نه فقط بر روند تولید و محیط صلح آمیز صنعتی تاثیر مخرب داشت، بلکه ثبات اجتماعی و پایداری آن را نیز در خطر قرار می داد و به نحوی ثبات سیاسی و مشروعیت قانونی امپراطوری را هم زیر سؤال برد، همان طور که بعداً در جریان اقدام برای کودتای نظامی در دهه ۱۹۶۰ ظاهر گشت. متعاقباً نیاز برای محدود ساختن و قانونمندی اعتصابات به هدف پیش روی تبدیل شد تا روند تولید تهدید نشود و ثبات سیاسی و اجتماعی حفظ گردد.

دیگر کشور ها

اسپانیا ۱۵ آوریل؛ اعتراض گسترده به وضعیت بازنشستگان

تازه ای را برای اعتراض به مقدار پایین حقوق بازنشستگان و خواست اضافه کردن آن ها تا حداقل دریافتی، معادل رشد نرخ تورم سالیانه اعلام کردند. این تظاهرات برای روز ۱۵ آوریل اعلام شده است.

سندیکاها بزرگ کارگری اسپانیا "کمسیون های کارگری" و "اتحادیه همگانی کارگران" تظاهرات

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

های راهپیمایی های اول ماه مه امسال تبدیل شوند.

کمیسیون های کارگری و اتحادیه همگانی کارگران که بازنشستگان بخش مهمی از اعتراضاتشان را از طریق آن ها سازمان دهی می کنند، بر این اعتقاد هستند که سیاست های دولت اسپانیا ادامه سیستم دولتی بازنشستگی را تضمین نمی کنند و اینکه دولت راست گرای اسپانیا تلاش دارد تا سیستم بازنشستگی خصوصی را جایگزین سیستم دولتی کند. لازم به توضیح است که در اسپانیا نزدیک به هشت میلیون حقوق بگیر بازنشسته وجود دارند و نزدیک به ۴۰ درصد از بودجه دولت در امور اجتماعی صرف پرداخت به آنان می شود.

سندیکاها کارگری از همه شهروندان دعوت کرده اند تا در تمامی اعتراض ها و تظاهرات بازنشستگان شرکت کرده و از آنان حمایت کنند.

اعتراض های روز ۱۵ آوریل ادامه اعتراضاتی است که در مادرید و سایر شهرهای بزرگ اسپانیا از سپتامبر و اکتبر سال ۲۰۱۷ به منظور اعتراض به سیاست های دولت در ارتباط با میزان حقوق بازنشستگی شروع شد، این تظاهرات هم چنین خواستار تضمین پرداخت حقوق بازنشستگان در سال های آینده و حفظ سیستم دولتی که پرداخت حقوق بازنشستگان از طریق آن صورت گرفته است، بوده است. در ماه های ژانویه و فوریه تظاهرات سراسری بازنشستگان سراسر اسپانیا را فرا گرفت. سندیکاها می خواهند میزان اضافه حقوق بازنشستگان را که در سال جاری فقط ۲۵ دهم درصد بوده است، معادل نرخ رشد تورم که حدود دونیم درصد بوده است، برسانند. سندیکاها می خواهند که این خواستها به عمده ترین درخواست

از جهان کار

شاكلة های آینده کار

بخش سوم

کنفدراسیون جهانی استخدام

سپتامبر ۲۰۱۶

۱/۱ روندهای کلیدی - ادامه

دائمی و دیگر نمی تواند به عنوان طریق استاندارد کار تلقی شود. چنان که در گزارش سازمان بین المللی کار در سال ۲۰۱۵ زیر نام "استخدام جهانی و چشم انداز کار" آمده است "استخدام مبتنی بر دستمزد و حقوق دائم فقط نیمی از استخدام جهانی را تشکیل می دهد و در مناطقی چون آفریقا و آسیای جنوبی فقط ۲۰ درصد

(ج) بازارهای کار متنوع شده اند؛ در این دنیای کار پرتلاطم، لازم است این نکته از نظر دور نماند که بازار کار به بازاری متنوع و چندوجهی تبدیل شده است؛ دستمزدبگیران، خویش فرمایان، "ظریف کاران"، کار خانوادگی، دورکاری، کار غیررسمی، کار آزاد، کار انطباقی، کار دسته جمعی، ... این وضع به این معناست استخدام شدن به عنوان یک کارگر تمام وقت با دستمزد

ببین! تنوع خیلی مهم است. یک عده را استخدام کن، با قد و قیافه های مختلف، که همه مثل من فکر کنند

نشده است. کار همچنان مؤلفه ای اساسی در زندگی مردم، در هویت بخشی به آن، و منبع مقدماتی برای کسب درآمد است. در این چارچوب دسترسی به کار برای نیکبخت انسانها و رضایت آنان دارای نقش اساسی است. متأسفانه بیکاری موجب اصلی مرگ هزاران انسان در سال است. این واقعیت نشان می دهد که بحث بر سر "پایان کار" تا چه میزان بی معناست. داشتن یک شغل مناسب و بامعنا همچنان انتظار حیاتی انسانها در سراسر جهان امروزی است.

ب) در اثر تنوع در نیروی کار، باید این نکته را دریافت که با توجه به واقعیتهای بازار کار، رویکرد "لباسی به قد و قواره همه" امروزه روز دیگر رویکرد واقعیتها نیست و سروکار ما با تنوع فزاینده ای در قراردادهای کار است که از مرزهای شناخته شده فراتر می رود و به اشکال غیراستاندارد کار (کار ثابت، کار قراردادی، کار نیمه وقت، کار فصلی، ...) برای پوشش دادن به نیازهای وسیعتری از وضع واقعی، مثل کار به تناسب تقاضا، کار پروژه ای، اشتراک شغل، ... روی می آورد. بنا به تصریح سازمان بین المللی کار "جهان کار شاهد تحولات مداومی بوده است. این تحولات بروز اشکال مختلف استخدام و ترتیبات قراردادی را در سراسر دنیا شامل می شوند. اشکال غیراستاندارد استخدامی همیشه وجود داشته اند و ممکن است پاسخگوی نیازهای معینی همچون صنایع فصلی برای جبران موقت کمبود کارگر یا ارائه گزینه هایی برای ایجاد تعادل بین کار و زندگی خصوصی لازم باشند. اشکال غیراستاندارد کار به انطباق پذیری و رشد مشاغل، و نیز به افزایش مشارکت در بازار کار کمک کرده است." روشن است که در بازار کار امروزی، اشکال کار سنتی باقی خواهند ماند، به رقابت با اشکال نوین و منعطف تر برخوانند خواست یا دقیقاً به مکمل آنها تبدیل خواهند شد.

استخدام ها را شامل می شود. بخشی از این تنوع مناسبات کاری در اثر ظهور "چندکارگی" است: بسیاری از کارگران، که کارگران چندکاره نامیده می شوند، همزمان به چندین کار اشتغال دارند، مثلاً در حالی که به یک کار نیمه وقت مشغول اند، به عنوان خویش فرما نیز عمل می کنند. جوانترین نسل کارگران امروزی، که گاه "نسل بازارشکن" هم نامیده می شود، مشخصاً به ترکیب چند فعالیت حرفه ای همزمان رو آورده است.

چ) داشتن کار موضوع مرکزی نیست: در بسیاری از مناطق دنیا وقتی پای آینده کار به میان می آید، دیگر داشتن کار موضوع مرکزی نیست، بلکه بیکاری موضوع مرکزی است. این وضع مبین نابودی دائمی و غیرقابل پذیرش یک سرمایه قابل توجه انسانی است، که به دلسردی کارگران و خروج زود هنگام آنان از بازار کار و انزوای اجتماعی آنان منجر می شود. در سال ۲۰۱۴ میزان بیکاری در سطح جهان برابر ۳/۲۱ میلیون نفر بود. این تعداد ۱/۲ میلیون بیشتر از تعداد بیکاران در سال پیشتر از آن و حدود ۳۱ میلیون بیشتر از سال ۲۰۰۷ بود. در سال ۲۰۱۴ نزدیک به ۵/۹ درصد نیروی کار فاقد شغل بود، که البته این درصد از این کشور تا آن کشور بسیار متفاوت بود. در کشورهای معینی در افریقا و خاورمیانه گاه تا ۳۰ درصد نیروی کار از بیکاری مداوم رنج می برد. کشورها اروپای جنوبی نیز، علیرغم افزایش خفیفی که اخیراً در شغل آفرینی در این کشورها مشاهده شده، اما شاهد کاهش محسوسی در نرخ بیکاری نبوده اند. از طرف دیگر، کشورهای آسیائی - خاصه کشورهای جنوب شرقی آسیا و اقیانوسیه - شاهد میزان نسبتاً پائین بیکاری بوده اند؛ گرچه این واقعیت غالباً با میزان بالای کار غیررسمی، که در برخی از کشورها گاه تا ۸۵ درصد کل استخدام ها را شامل می شود، همراه بوده است. در کشورهای توسعه یافته نرخ بیکاری در امریکا و بریتانیا کاهش محسوسی نسبت به اتحادیه اروپا داشت. اتحادیه اروپا هنوز کاهش کمی را در نرخ بیکاری تجربه کرده است. چندین کشور در امریکای لاتین و منطقه کارائیب، با بیکاری فزاینده دست به گریبان اند. این واقعیت ناشی از کند شدن اقتصاد در سطح جهانی است که به نوبه خود منجر به کاهش نرخ بالای اشتغال زائی شده است.

۲/ تبعات و چالش ها

الف) علیرغم تمامی تغییر و تحولاتی که در بازار کار رخ داده است، باید در نظر داشت که قالب ریزی اساسی مجددی از مقام کار در جامعه امروزی برای میلیونها کارگر که هنوز با مسئله سامان زندگی دست به گریبان اند، یا گرفتار مسئله درآمدی برای گذران معیشت اند، انجام

"ملی شدن صنعت نفت و کارگران"

با تصویب مجلس سنا، صنعت نفت ایران ملی شد. تبعات رسمی شدن صنعت نفت گریبان کارگران را گرفت. صاحبان انگلیسی شرکت نفت اعلام کردند که از آن پس ۳۰ درصد فوق‌العاده دستمزد کارگران نفت بندر ماهشهر، آغاچاری، نفت سفید و لالی پرداخت نخواهد شد. کارگران در برابر این تصمیم اعتصاب کردند. در خوزستان حکومت نظامی برپا شد.

۸ فروردین ۱۳۳۰: دولت انگلستان اعلام کرد که برای حفظ امنیت شرکت نفت خود در مناطق اعتصاب‌زده، دو کشتی از ناوگان دریایی اش در خلیج فارس را به آب‌های ایران می‌فرستد. ۹ فروردین نیروهای نظامی در آبادان مردم را به گلوله بستند که در نتیجه آن سه نفر کشته شدند.

۲۳ فروردین سال ۳۰: بار دیگر کارگران بندر ماهشهر و آبادان دست به اعتصاب و شورش زدند که در این جریان نیز چند کارگر کشته و زخمی شدند.

دامنه اعتصاب به سرعت از بندر ماهشهر و آبادان گذشت. دانشجویان دانشگاه تهران و کارگران شهرهای اصفهان و رشت به نشانه همدردی دست به اعتصاب زدند. در پی این حوادث، سومین کشتی جنگی انگلستان وارد خلیج فارس شد.

کارگران بندر ماهشهر نامه‌ای برای مصدق نوشتند و از روز ۲۰ فروردین شروع به تبادل نظر برای اعتصاب کردند. کارگران کارگاه مرکزی شرکت نفت برای دیگر بخش‌ها پیام فرستادند و دعوت به اعتصاب کردند و پیشنهاد کردند که همگی یا در محوطه کارگاه مرکزی یا در جلو کارگزینی شرکت نفت جمع شوند. یکی از کارگران مامور شد که به کارگران خط لوله که خارج از شهر و در بیابان مشغول به کارند نیز اطلاع رسانی کند.

اعتصاب از روز ۲۱ فروردین شروع شد. ۲۲ فروردین کارگران تصمیم گرفتند که در یک جا جمع شوند و مشترکاً اعتراض خود را اعلام کنند. ۲۳ دیگر همه‌ی کارها تعطیل شد و مجموع کارگران در اعتصاب و در حالت سرپیچی از حکومت نظامی قرار گرفتند. در درگیری‌ها ۴ کارگر کشته شدند.

دو هزار کارگر خط لوله، پیاده و با پرچم ایران به سوی ماهشهر حرکت کردند تا به اعتصاب بپیوندند. در نزدیکی شهر نیروهای حکومت نظامی از ورد آنان به شهر جلوگیری کردند. در این درگیری‌ها نیز تعدادی از کارگران زخمی شدند. کارگران در همان بیرون شهر تجمع کرده و اعلام نمودند تا رسیدن به خواسته‌های کارگران در همان محل باقی خواهند ماند. به این ترتیب اعتصاب در دو عرصه داخل و خارج شهر ادامه یافت. کارگران داخل شهر در صدد رساندن آب و غذا به کارگران خط لوله بودند که باز میان ماموران و کارگران درگیری پیش آمد. پیوستن شماری از ماموران سبب شد که غذا و آب از طریق آنان به کارگران اعتصابی خارج از شهر برسد. به دنبال آن کارگران ماهشهر شبانه به کارگران خط لوله پیوستند. و در طول شب شهرکی از چادرها درست شد.

در این اعتصاب نیز زنان نقش بسیار مهمی داشتند آنان با درست کردن شبکه‌ای وظیفه‌ی رساندن مایحتاج اعتصابیون را به عهده گرفتند. آشپزخانه‌های مردمی و کارگری شکل گرفت. هر که هرچه درخانه داشت عرضه می‌کرد و سعی میکرد از امکانات عمومی کمتر استفاده کند. دکان‌های نانوايي نیز نانوايي‌ها را به خارج از شهر منتقل کردند. کسانی که در شهر مانده بودند مجبور بودند نانشان را از اعتصابیون بخرند. شب‌ها بعد از غروب، فضای صمیمی و شاد ایجاد شده روحیه کارگران را بالا می‌برد. برنامه موسیقی محلی و شاهنامه خوانی برپا بود.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

در این میان کارگران ماهشهر از کارگران مسجد سلیمان ، آغاچاری و نفت سفید درخواست می‌کردند که به اعتصاب بپیوندند .

به دلیل ترس از گسترش دامنه اعتصاب ماهشهر و آبادان آیت الله کاشانی برای کارگران پیام فرستاده شد و از آنها خواش شد که به اعتصاب پایان دهند. پس از آن دکتر مصدق پیام جبهه‌ی ملی را خطاب به کارگران در رادیو خواند و درخواست کرد که کارگران به اعتصاب‌ها خاتمه دهند. به دنبال آن کمیته اعتصاب کارگران ماهشهر و آبادان تصمیم گرفتند که پس از دریافت تعهد برای رسیدگی به خواست‌های خود اعتصاب را پایان دهند.

اتاق کانون مدافعان حقوق کارگر

ادبات کارگری

وحدت و تشکیلات

ابولقاسم لاهونی

سر و ریشی نتراشیده و رخساری زرد،

زرد و باریک، چو نی.

سفره‌ای کرده حمایل، پتویی بر سر دوش،

ژنده‌ای بر تن وی.

کهنه پیچیده به پا، چونکه ندارد پاپوش؛

در سر جاده‌ی ری.

چند قزاق سوار، از پی‌اش آلوده به گرد.

دست‌ها بسته ز پس، پای پیاده، بیمار،

که رود این همه راه؟

مگر آن مرد قوی‌همت صاحب‌مسلك

که شناسد ره و چاه.

خسته بد، گرسنه بد، لیک نمی‌خواست کمک؛

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

به جز از فعله و دهقان، نه به فکر دیار.

از سواران مسلح، یکی آمد به سخن؛

که دلش سوخت به او:

-آخر ای شخص «گنهکار»، (چنین گفت به وی)

گنهد چیست؟ بگو...!

بندی، از لفظ «گنه کار» برآشت، به وی،

گفت: - ای مرد نکو،

گنهم اینکه من از عائله‌ی رنجبرم!

زاده‌ی رنجم و پرورده‌ی دست زحمت،

نسلم از کارگران.

حرف من این که چرا کوشش و زحمت از ماست،

حاصلش از دگران؟

این جهان، یکسره از فعله و دهقان برپاست،

نه که از مفت خوران.

غیر از این، من ز گناه دگری بی‌خبرم.

دیگری گفت که: - گویند تو آشوب کنی،

ضد قانون و وطن.

دشمن شاه‌ی و بی‌دینی و ده‌ری‌مذهب،

جنگ جو، فتنه‌فکن.

پرده از کار برانداز و میپچان مطلب،

راستی گوی به من:

تو مگر عاشق حبس و کتک و تبعیدی؟

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

-تندتر می روی از من، اگر آگاه شوی،

(دادش این گونه جواب)؛

-این زمان «دولت و دین» آلت اشراف بود؛

رنجبر، لخت و کباب،

سگ خان، باجل مخمل، بگو انصاف بود؟

خانه‌ی جهل خراب!

حیله است این سخنان، کاش که می‌فهمیدی.

این عبارات مطلا، همه موهومات است؛

بند راه فقرا.

چیست قانون کنونی، خبرت هست از این؟

حکم محکومی ما!

بهر آزاد شدن، در همه روی زمین

از چنین ظلم و شقا،

چاره‌ی رنجبران: وحدت و تشکیلات است.

ابولقاسم لاهوتی، فوریه‌ی ۱۹۲۴

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

تتیر اخبار

نگاهی به برخی از تتیرهای اخبار کارگری، در هفته ای که گذشت:

- اخراج ۴ نماینده کارگران کارخانه ایران پوپلین
- جان باختن کارگر اداره برق مریوان
- انفجار در آزمایشگاه کارخانه فولاد هرمزگان
- عدم عقد قرارداد با تعدادی از کارگران پالایشگاه گاز ایلام
- مزایده و به فروش رساندن شرکت داروسازی داملران بر جرورد
- بر پایی نمایشگاه نوروزی در شهر ازگله
- دیدار نوروزی با محسن عمرانی
- ضرب و شتم دختری در اسکله بندر ترکمن بدلیل اعتراض به حجاب اجباری
- قتل کارگران ساختمان هندی توسط داعش تایید شود
- مسدود کردن یک اپارتمان در گنبد توسط شهرداری
- تیراندازی مرزبانان ترکمنستان به سوی ماهگیران
- اطلاعیه آموزش بین الملل در رابطه محکومیت مجد حبیبی
- مرگ و مصدومیت ۸ کارگر در سایه فقدان ایمنی در محیط کار
- پیام اتحادیه آزاد کارگران ایران به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۷
- بار دیگر بهار با سر سبزی و طراوتش و سال نو با امیدهایش از راه رسید
- گزارش تصویری از آماده سازی کشاورزان ورزنه برای شروع مراسم عید در کنار تراکتورهایشان
- اعتراضات کارگران شرکت ریسندگی خاور
- حدود ۶۰ نفر از کارگران شرکت ریسندگی خاور روز بیست و هفتم با تجمع اعتراضی پرداخت حقوق و مطالبات خود را خواستار شدند
- مختار اسدی عضو زندانی کانون صنفی معلمان استان کردستان در پی مخالفت چندین باره مقام های قضایی بادر خواست مرخصی اش اعتصاب غذا کرد
- پایان اعتصاب غذای زندانی سیاسی سهیل عربی
- زندانی سیاسی سهیل عربی پس از ۵۵ روز در استانه عید نوروز اعتصاب غذای خود را شکست
- ادعای کذب وزارتخانه در مورد مرخصی معلمان دربند
- بیانیه انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه به مناسبت نوروز ۱۳۹۷
- اعتراض یک زن زحمتکش سرپل ذهابی به حسن روحانی در سفر به مناطق زلزله زده.
- اعتراض و اعتصاب کارکنان بیمارستان امام علی آمل در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و خلف وعده مسوولان
- مختار اسدی اعتصاب غذا کرد مختار اسدی معلم زندانی برای چندمین بار پیایی از مرخصی محروم ماند.
- اخراج دو کارمند دارای معلولیت #شهرداری_منطقه ۸ تهران به جرم "#معلولیت" پس از سالها سابقه کاری در آستانه سال نو!
- آسیب ۱۴۰۰ نفر در تصادفات ۵ روز اخیر
- محمود بهشتی لنگرودی سخنگوی کانون صنفی معلمان تهران برای مرخصی از زندان اوین آزاد شد.
- در پی سفر روحانی به سرپل ذهاب، مردم در اعتراض به عدم تحقق وعده های سفر اول روحانی به زلزله زده گان در برابر فرمانداری تجمع کردند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

- مخالفت با مرخصی عید اسماعیل عبدی اسماعیل عبدی برای سومین سال عید نوروز را در زندان می ماند. ضابط قضایی با مرخصی وی مخالفت کرده است.
- اهدای یک کیلو آجیل به رفتگران قوچانی جای عیدی!!
- بر اساس مصوبه هیئت دولت، مهلت کاربردی شدن کارت شناسایی ملی تا پایان سال ۹۷ تمدید شد.
- اعتصاب سراسری در شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه
- محسن عمرانی آزاد شد
- افسانه عظیم زاده : کودکان کار در آستانه سال نو، عیدشان مبارک نیست!
- یورش نیروی انتظامی به دستفروشان خیابان سعدی تهران و بازداشت تعدادی از آنها.
- کشته وزخمی شدن ۲ کارگرساختمانی در قم براثر ریزش مصالح
- تجمع کشاورزان شهرستان فاریاب نسبت به توزیع بذر گندم نامرغوب مقابل فرمانداری برای دومین روز متوالی
- پرداخت قطره چکانی مطالبات کارگران سد گلن دره پس از اعتراضاتشان
- تجمع اعتراضی کارگران فضای سبز شهرداری منطقه ۹ تهران نسبت به عدم پرداخت مطالبات
- اعتصاب کارگران شرکت یوتاک در پالایشگاه نفت گاز ستاره جنوب بندر عباس در آستانه عید نوروز
- نامه کارکنان شرکت ارس تک به مدیر عامل ایران ایر در پی تاخیر در پرداخت حقوق کارکنان جمعی واحد پوش بک
- وه دست شرکت ارس تک به دلیل تاخیر ایجاد شده در پرداخت حقوق به مدیر عامل هما نامه نوشتند.
- دکل بندها چگونه امرار معاش می کنند تیرهایی که جان فرزندان گلو گاه را میگیرد
- مرگ مکانیک جوان در شاهرود بر اثر انفجار در روز بیست و ششم
- اعتصاب نی برها ی رسمی نیشکر هفت تپه و بستن دروازه های ورودی نی بر به شرکت نیشکر هفت تپه جهت اعتراض به عدم پرداخت عیدی وپاداش
- حکم توقیف اموال کارخانه کاشی طوس قوچان صادر شد
- کارگران شهرداری فسا در اعتراض به عدم دریافت حقوق روز دوشنبه ۲۸ اسفند در برابر شهرداری تجمع کردند
- تجمع مردم خوزستان در آستانه تعطیلات نوروزی در روز ۲۸ اسفند ۹۶ برای دریافت پلاک خودرو
- تجمع جیرفت ،کهنوج ،عنبر آباد ورود بار در اعتراض به انتقال به هلیل رود و جازموریان به شمال کرمان روز دوشنبه ۲۸ اسفند
- زلزله ای به بزرگی ۵ در مقیاس ریشتر حوالی بندر ریگ در استان بوشهر را لرزاند
- اعتصاب و اعتراض کارگران فاز ۱۲ پارس جنوبی در عسلویه بخاطر عدم پرداخت عیدی وسنوات
- محمد حبیبی که دیروز از سلول انفرادی سپاه به قرنطینه منتقل شده بود ساعاتی پیش به سالن ۳ اندرزگاه ۴ منتقل شد.
- افزایش ۱۹ درصدی حداقل دستمزد کارگران منوط به رضایت کارگران
- میزان افزایش حقوق کارگران مشخص شد .اعضای کارگری و کارفرمایی شورای عالی کار با افزایش ۱۹٫۸ درصدی حداقل دستمزد کارگران در سال ۹۷
- خودکشی جوانی در دزفول بخاطر فقر و بیکاری امروز ۲۸ اسفند ۹۶ ساعت ۱۶
- کارگران گروه ملی فولاد اهواز پس از بیست و شش روز اعتصاب تجمعات اعتراضی بیوقفه به بخش مهمی از خواسته های خود دست یافتند

بولتن کارگری

کارگروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۶ فروردین ۱۳۹۶ / ۲۶ مارس ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۰

بدون شرح

